

Acta sessió ordinària del Consell d'infància de l'Ajuntament d'Argentona

Data: 06/02/19

Temes treballats i acords presos:

1- Aprovació de l'acta anterior

Queda pendent per aprovar-se en la següent sessió.

2- Power Point exposat per la treballadora social i coordinadora, del departament de serveis socials de l'Ajuntament, Natalia Vegas, en referència al tema dels refugiats

Hi ha racisme perquè desconeixem als altres, és la por al desconegut, no els donem l'oportunitat de coneixe'ls.

Migracions: els que migren són les persones més fortes i valentes. Arriben d'un altre país i es troben en situació de risc, no saben com funcionen les coses. Hi ha dos tipus de migracions:

-Per pobresa: no hi ha condicions de vida bones. "A Catalunya hi ha molta gent del Marroc i sud-americans."

-Per motius de guerra: fugen per la violència. Hi ha països que acullen més nombre de refugiats que altres com Turquia, Pakistan, Uganda... La intenció d'aquestes persones és estar a prop dels seus països per poder tornar quan s'acabi la guerra. Demanen asil: vol dir que demanen la protecció del país al que van i ho han de fer a l'Oficina d'estrangeria, Frontera del nou país o CIE.

Quan arriben al nou país hi ha unes entitats que s'ocupen d'atendre a aquestes persones com la Creu Roja. Estan 30 dies en uns albergs o hostals. Després se'ls ofereix un pis o un centre d'acollida.

El tema de la integració es treballa molt des de l'Ajuntament. Primer la treballadora social estudia la persona i si ho han passat molt malament poden anar a un psicòleg, així també els ajuda a no estar tan tristos. Demanen sol·licitud de

reagrupació familiar perquè tota la família puguin estar junts. També els ofereixen formació i ocupació.

El més important és aprendre l'idioma, català i castellà. Es mira quina feina tenien al seu país, se'ls busca cursos per després trobar feina i que puguin ser persones autònomes.

En les **migracions per pobresa** marxen d'un altre país per tenir una millor oportunitat de vida. Avui dia hi ha moltes migracions a través del mar, agafen barques en condicions pèssimes i arriben a Espanya per sortir del seu país.

El primer que has de fer quan arribes a Argentona és empadronar-te. És per saber que aquella persona viu en aquell municipi. Se'ls fa una entrevista a les oficines de Serveis Socials. Normalment venen de forma il·legal i no tenen permís per treballar. La majoria venen del Marroc o del nord d'Àfrica i no saben l'idioma. El primer que fa l'Ajuntament és ensenyar l'idioma. Una vegada entenen l'idioma fan un curs de formació perquè després els ajudi a trobar feina. Si tenen fills, els nens tenen l'obligació i el dret d'anar a l'escola i a l'assistència sanitària. Quan passen tres anys, ja han de parlar bé el català i el castellà i ja els donen una feina. Una vegada tenen la feina, ja tenen el permís per viure de forma legal a Espanya. Els primers anys també poden anar a Càrites o Creu Roja i els donen ajudes.

3- Fàtima: refugiada amb la seva família de Líbia, país en guerra

En el seu cas, la seva família el que busca és la "pau", estar tranquils. Va venir de Líbia a Argentona. La guerra al seu país va començar al 2011 i fa 11 mesos que ha acabat. A Líbia no hi ha control policial, no hi ha bancs. Hi ha moltes bandes que provoquen problemes de convivència. Tothom té armes, les gent del carrer i les milícies. Ells van pensar de venir a Espanya perquè es troba a prop del seu país i el clima és similar. Allà van deixar la seva família, el seu país, la seva casa.

Té tres fills de 17 anys, 14 anys i 9 anys, dos nens i una nena, han tingut sobretot problemes amb el seu fill gran ja que li ha costat molt aprendre dos idiomes a la vegada. La filla mitjana ho porta bastant bé i la petita regular.

Els seus fills estan molt be a Argentona i diuen que no han viscut cap episodi de racisme. Porten tres anys vivint a Argentona, van venir l'estiu del 2015. Primer van anar a Tunez i els hi van donar el visat per entrar a Espanya.

Una nena li pregunta, perquè porteu mocador? És per la seva religió. Va decidir de posar-se el mocador l'any 2014 com una decisió pròpia, té a veure amb la seva religió. Hi ha persones que obliguen als seus fills a portar-ho, però a ella ningú l'ha obligat a fer-ho. Al Marroc normalment et deixen escollir i a Líbia són més estrictes.

Un nen li pregunta, tens intenció de tornar a Líbia? Primer pensaven quedar-se dos anys a Argentona, però com la situació al seu país no es normalitza, no saben quan tornaran.

Un altre nen li pregunta, trobes a faltar alguna cosa de Líbia? Fàtima contesta, sóc de Marroc però porto vivint a Líbia 20 anys, així que per mi és el meu país i d'allà trobo a faltar sobretot la família i els amics.

Una altra nena li pregunta, com vas venir? Van venir tota la família en avió.

També li pregunten si el seu país es similar al nostre, i contesta que al seu país la ciutat està urbanitzada però els pobles no.

Els carrers d'allà no són segurs, la seva filla l'últim any no va anar a l'escola.

Fàtima explica que al Marroc no deixen entrar refugiats de països en guerra, per això el seu marit no pot entrar al país on ella va néixer.

Per culpa de la guerra de Líbia va morir un cunyat amb 21 anys i el seu sogre que tenia Alzheimer es va perdre i quan se'l van trobar estava mort.

Quan estaven allà tenien molta por que els segrestessin els nens.

Van comprar-se la casa on viuen ara per venir només de vacances i finalment, s'han quedat a viure.

En el seu cas creu que la reagrupació familiar a Espanya és molt difícil, perquè volien portar a la seva sogra a viure amb ells i per tema de papers no ho han pogut fer. Finalment es va quedar a viure a Tunísia.

4- Treball de la proposta: refugiats i racisme

Es divideixen els consellers i conselleres en grups de tres: uns han de fer el cartell per fer la difusió del que es farà a la Mostra d'Entitats i els altres han de buscar informació sobre els refugiats i el racisme, percentatges, gràfics, fotos...